

todistaja

ELOKUU • August 2012 No. 7 Volume 87

\$4.00 (HST
INCL.)
3,50 EUROA

Hyvää kesän jatkoa!

Photo Taisto Korte

”Joku paranee silmäsairaudesta”

Olen syntynyt Helsingissä, Suomessa, toisen maailmansodan aikana. Ainoa mieleeni jäänyt muistikuva tältä ajalta on, kun äitini ja minua kolme vuotta vanhemman sisareni kanssa kiirehdimme pommisuojaan, rikkoutuneiden lasien yli. Muistan kun makasin pinnasängyssä kasvot seinään päin, äitini istuessa sängynreunalla. Helsingistä muutimme Parkanoon, missä äitini osti isoisäni vaatekaupan.

Monet suomalaiset muuttivat Kanadaan 1950-luvun alussa. Äitinikin ajatteli, että meidänkin pitäisi tehdä samoin ja puhui siitä sitten isäni kanssa. Keskustelun tuloksena oli, että jätimme Suomen marraskuussa 1951 ja saavuimme Halifax, Nova Scotiaan. Konsulaatissa meille kerrottiin, että työmahdollisuuksia olisi Edmontonissa, Albertassa, joten matkustimme junalla sinne. Siellä ei ollut kuitenkaan työtä. Isäni oli ystävästynyt laivalla erään suomalaisen miehen kanssa, joka otti yhteyttä kultakaivoksen johtajaan Val D'Or, Quebecissa. Hän lupasi työtä kaivoksessa. Tämä kapteeni ja hänen perheensä olivat hyviä meille, auttoivat meitä aset-

Sirkka-Liisa Smith

kaisin Sault Ste. Marie'iin. Siellä he olivat mukana suomalaisen Betania helluntaiseurakunnan toiminnassa. Vuonna 2011 muutin Sault Ste. Marie, Michiganiin.

Illinoisissa olin osallistunut Hoffman Estates ”mega kirkkon” toimintaan, ja oli vaikea

tumaan. Asuimme siellä noin kuusi kuukautta.

Sinä aikana tapahtui onnettomuus. Isäni oli jäänyt loukkuun seinää vasten, josta hänen työkaverinsa pelasti hänet. Oli ihme, että hänet saatiin pois ilman suurempia vammoja. Jumala säästi hänen elämänsä. Tämän jälkeen hän kieltäytyi työskentelemästä kaivoksissa, ja niin muutimme Sault Ste. Marie'iin, Ontarioon.

Asuimme siellä yli yhdeksän vuotta, ennen kuin päätimme muuttaa Waukegan'iin, Illinoisiin, vuonna 1960. Kuitenkin vanhempani palasivat tumaan. Asuimme siellä noin kuusi kuukautta.

Jatkuu sivulla 2

Hyvää siementä
sivu 3

Aika on kylvää ja aika leikata
sivu 5

Muutto Eurooppaan
sivu 6

KIITOS

*Ei runo pienoinen tää,
Voi syöntäni tulkita niin.
Vaan sulle se Kiitoksen tuopi,
Sä ystävä taivaan tien.*

*Näki Jumala lahjasi varmaan,
Jonka anniksi Todistajalle toit.
Hän palkita Taivahastaan,
Sen varmasti sullekin voi.*

*On matkalla maisella tällä,
Moni uupunut kesken tien.
Vaan yhden oi ystävä tiedän,
Koti ihana perillä lie.*

*Sinne kotiin ei myrskyt maiset
Enää heittää varjojaan voi,
Ja siellä, mä tahtoisin kerran,
Myös sinutkin nähdä oi.*

Todistajan puolesta, Viljam

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher

MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Päätoimittaja/Editor

Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Tuotanto ja ulkoasu/Production Manager

Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Rahastonhoitaja/ Treasurer

Annele Kusmin

Oikoluku

Airi Tomminen, Helena Rantanen,
Terttu Karhinen

Aluetoimittajia

Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

Toimituskunta

Erkki Ahonen, Liisa Lienes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Aimo Selin.

Yhdyshenkilö Suomessa

REIJO METSÄLÄ
Velhontie 2 G 58 48350 Kotka
PUH 044.555.2506

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.

Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$35.00. (sis. GST)
Kanadasta Yhdysvaltoihin \$40.00.
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$45.00

USA: US \$40.00

Tilaus USA:sta muihin maihin US \$45.00

Suomesta:

Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampoon nimellä
Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 40 euroa.

Muista maista:

CAD \$45.00, US \$45.00 tai 40.00 euroa.

OSOITTEITA

Lähetyskoordinaattori

Ari Rocklin

1908-620 Toronto St.

Victoria BC V8V 1P7

E MAIL: ari.rocklin@lahetys.info www.lahetys.info

Lähetyskassa USA

Ulla Saari

6804 Trade Wind Way, Lantana

FL 33462-4048 USA

ISON KIRJAN KOORDINAATTORI

Sylvia Rukkila

sylviarukkila@sympatico.ca

\$4.00 (HST INCL.) 3.50 euroa

HST No. R 121903561

Publications Mail Agreement No. 40028608

We acknowledge the financial support of the
Government of Canada, through the Canada
Periodical Fund (CPF) for our
publishing activities

Canada

Tuuli puhaltaa missä tahtoo

Katselen ikkunastani tuulen myllerryistä puissa ja pensaissa. Siitä tulee mieleeni tuo Raamatun Sana: ”Tuuli puhaltaa missä tahtoo ja sinä kuulet sen huminan, mutta et tiedä mistä se tulee ja minne se menee, niin on myös jokaisen, joka on Hengestä syntynyt.”

En näe tuulta mutta kuulen sen, tunnen ja näen sen voiman mitä se saa aikaan. Onhan valtavia tuhoja tullut tuulen voimasta. Vastaavasti kesähelteellä tuntuu hyvältä kun vähän tuulee.

Tuntemme Jumalan voiman monesti ja monella tapaa vaikka emme sitä näe. Kuitenkin näemme miten se toimii elämässä: ihminen uudestisyntyy, täyttyy Pyhällä Hengellä, puhuu kielillä, profetoi ja parantuu, ym. Rakkaus on myös voimakas tunne, joka tuottaa paljon hyviä hedelmiä. Niistä meidät tunnetaan jumalanlapsiksi.

Paholaisella on myös valtava voima käytössään. Se tietää, että sillä on vain vähän aikaa toimia. Selvästi näemme maailman myllerryksessä mitä se saa aikaan ihmiskunnan tuhoksi. Erikoisen voimakkaalla tavalla saimme sen tekoja nähdä ja kokea Keniassa olomme aikana. Myös noidat ovat paholaisen välikappaleita ja saavat paljon pahaa aikaan.

Hengestä syntynyt jumalanlapsi voi kuitenkin luottaa Jumalan Sanan lupauksiin ja olla turvassa kaiken myllerryksen keskellä. ”Usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan mikä ei näy.”

”Uskossa eespäin! Myrskyissä maan Golgatan työhön luottaa mä saan. Täytetty siellä lunastus on. Uskossa käydä saan voittohon.”

RITVA SUTINEN

TOIMITTAJAN PÖYDÄLTÄ

Seuraavassa numerossa pääsette Toronton Saalemin Kesäkonferenssiin. Lokakuun numeron teema on ”Jeesuksen takaisin tulo”. Siihen odotan vielä kirjoituksia, joiden tulee olla sisällä viimeistään syyskuun 3. päivään mennessä. Joulukin lähestyy ja Joulusanomaan odotan artikkeleita, joilla on nyt jo kiire. Siunattua kesän jatkoa...tavataan jälleen syyskuussa!

OUTI

JATKOA ETUSIVULTA

”Joku paranee silmäsairaudesta”

lähteä sieltä pois. Siskoni pyysi minua kirkkoon, mutta en lähtenyt ennen kuin olin asettunut uuteen kotiini. Halusin löytää sellaisen kirkon missä Jumala hallitsee ja armolahjat toimivat. Pyysin Herralta viestiä, profetiansanoman kautta ja hän vastasi rukoukseeni. Olin löytänyt kirkon, jossa Häntä palvellaan hengessä ja totuudessa.

Olin ollut jo mukana useita viikkoja, kun eräässä aamutalaisuudessa pastori Veli-Matti Suoperä Pyhän Hengen vaikutuksesta sanoi, että joku paranee silmäsairaudesta. Minulla oli todettu silmänpohjarappeutuminen maaliskuussa 2002 ja jouduin käyttämään silmätippoja kolmesti viikossa. Nostin käteni ja menin eteen rukoiltavaksi. Jumalan läsnäolo oli niin voimakas, että en pystynyt seisomaan suorana. Vasta kolmannen yrityksen jälkeen voin kohdata pastori Suoperän kasvokkain. Myöhemmin pastori Suoperä kysyi, jos voisin mennä tarkastuttamaan silmäni ja luonnollisesti lupasin tehdä sen. Laulunsanat ”Suurempia asioita tulee vielä tapahtumaan tässä kaupungissa,” kaikuivat sydämessäni. ”Kunnia Jumalalle!

Silmälääkärimini vahvisti, että minulla ei ole enää glaukoomaa tai silmänpohjanrappeutumaa. Kerroin hänelle, että olin mukana kirkossa, missä uskotaan Jumalan parantavaan voimaan, jota olin ennenkin kokenut, kun paranin PMR (reumaattinen lihassärky), sekä luiskahtanut välilevy. Hän totesi, että olin kokenut toisen ihmeen, hymyi ja lähti huoneesta. Myöhemmin minulle kerrottiin, että ei vain se varsinainen sairaus ollut poissa, mutta näköhermo oli myös hyvä. Kaikki kiitos ja kunnia kuuluu Jeesukselle, Herralleni ja Vapahtajalleni. Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti, ja on pian tuleva kuninkaiden Kuninkaana ja herrojen Herrana. Amen. Tule Herra Jeesus!

SIRKKA LIISA SMITH (NEE PENNANEN)

Ehtookellot

Hiljaa soivat ehtookellot

Pian päättyy päivän työ,

Vaalenneina viljapellot, niiden yli laskee yö!

Vielä Herran ääni kaikuu, kutsuu työhön elohon.

Kohta päivä mailleen painuu

Silloin pääsee lepoon.

Tänään vielä sielut huokaa, pimeydessä valittaa.

Pelastusta meille tuokaa, kuka rientää auttamaan.

Nyt on vielä armon aika, lyhyt enää jäljellä,

Miss’ on itsekunkin paikka, kysykäämme häneltä.

Herran suuri viljapelto, kaikkia meitä odottaa.

Jos et lyhteitä voi koota, ole tähkän poimija.

Pian suuri päivä koittaa, Herra saapuu omilleen,

Nyt vielä sieluja voit voittaa,

Hän palkan maksaa kaikillen.

Kellot soivat, soivat hiljaa, tähkäpäät ne valittaa,

Illan rusko kultaa viljan,

Pian kaikki taukoaa.

Maire Lira

PÄÄKIRJOITUS

Hyvää siementä

”Kuulkaa! Katso, kylväjä lähti kylvämään” (Mark. 4:2). Jeesus opetti usein vertauksien kautta. Matteuksen, Markuksen ja Luukkaan evankeliumeissa Jeesus puhui vakuuttavan vertauksen kylväjästä. Oli kylväjä, siemen ja neljä erilaista maaperää. Tätä vertausta voidaan käyttää monella eri tavalla. Tässä yhteydessä haluaisin katsella sitä sinun, yksilön kohdalla.

”Katso, kylväjä lähti kylvämään...” On hyvä muistaa, että kylväjä on aina Jeesus, vaikka hän käyträä eri henkilöitä ja tilanteita kylvötyössään. Jonkun henkilön tai tilanteen kautta Jeesus tuli sinun sydämesi palstalle ja heitti sinne ”hyvää siementä” - Jumalan Sanaa. Siemen putosi tielle, tien oheen. Sydämesi maaperällä ei ollut vastaanottokykyä. Sielunvihollisen ”linnut” nopeasti söivät kylvetyn siemenen. Siemen ei sillä kertaa sinua hyödyttänyt.

Kului aikaa. Sydäntäsi oli tallattu. Mutta siihen oli tullut murtumia, rakoja. Jälleen kylväjä lähti kylvämään. Jälleen hyvää, katoamatonta siementä kylvettiin sydämesi maaperälle. Sen pinnalle oli muodostunut multaa – kuolleista hyödyttömistä kasveista, joita olit vuosien mittaan antanut kasvaa, mutta multa oli kalliopohjalla. Sydämesi palsta oli vielä kallioperäistä maata. Kylväjä heitti siemenen, se putosi multaan, nousi nopeasti oraalle, mutta hyvän siemenen, Jumalan Sanan tähden tuli elämäsi ahdistusta ja vainoa, ehkä oman perheesi kautta. Hento kasvi paloi kuu-

muudessa. Ei ollut juurta!

Taas kului aikaa. Kallioperään tuli kovia iskuja, murtumia. Multa kasaantui, tuli paksummaksi. Ohdakkeet ja orjantappurat nousivat ja menestyivät sen pinnalla. Jälleen kylväjä lähti kylvämään. Olit ahdistettu. Elämä oli tukahduttavaa. Sydämesi maaperä oli pehmentynyt. Siemen nousi oraalle ja alkoi kasvaa. Mutta siinä ohessa kasvoi myös orjantappuraa, roskakasvia. Uusi kasvi, hyvän siemenen kasvi, ”tukehtui” elämän huoliin, rikkauteen ja hekumaan.

Mutta kylväjä oli uskollinen. Sinua muokattiin, valmisteltiin. Jälleen eräänä päivänä Jeesus seisoi sinun sydämesi palstan reunalla. Maaperää oli pehmitetty kärsimyksien kautta. Sydämesi oli murtunut, haavoilla, ahdistuksessa, tukahtumaisillaan. Kylväjä heitti siemenen. Se kantoi ja antoi hedelmän. Vihdoinkin hedelmä!

Ensimmäinen hedelmä oli uusi elämä uudestisyntymisen kautta. Sitten tuli muita hedelmiä: rakkaus, ilo, rauha Pyhässä Hengessä...jne. Maa oli hyvää. Jumala oli sitä kärsivällisesti valmistellut. *”Mutta jotka hyvään maahan putoivat, ne ovat ne, jotka sanan kuultuansa säilyttävät sen vilpittömässä ja hyvässä sydämessä ja tuottavat hedelmää kärsivällisyydessä”* (Luuk. 8:15).

Hyvän maan tuntomerkki on aina hedelmällisyys. Mutta palstaa tulee hoitaa, valvoa. Kuinka on sinun sydämesi palstan laita? Oletko hoitanut sitä? Huonosti hoidetun hengellisen kasvimaan merkit ovat näkyvät: rakkauttomuus, ilon puute, rauhan puute, innon

LIISA LIEDES

puute Jumalan asioille. Ethän vain ole unhottanut mistä olet lähtenyt ja kuinka pitkälle olet päässyt JUMALAN ARMOSTA. Jumala haluaa viljelysmaansa säilyvän puhtaana ja hedelmällisenä. Hän siunaa vain oman siemenensä, ei vihollisen siementä. Jumala rakastaa sinua – viljelysmaatansa. Hän haluaa, että sinä tuotat hedelmää, jopa satakertaisesti. Jeesus on se, joka yksin voi vaikuttaa meissä tahtomisen ja tekemisen Pyhän Henkensä ja Sanansa kautta. Onko hän saanut tehdä sen sinun sydämessäsi?

Nyt on odotuksen aika

”Yljän viipyessä tuli heille kaikille uni.” Onkohan nyt jo sellainen aika, kun yljän tuloa odottavat tuntevat väsymystä ja heitä nukuttaa? Jos tämä olisi jo sitä aikaa, niin tulee ajatelleksi, että nyt olisi kiire saada myös öljyä astiaan, ettei yljän tulo yllättäisi. Minä ymmärrän, että se öljy astiaan saadaan odottamalla varfavasten Pyhän Hengen täyteyttä.

Jeesus sanoi opetuslapsilleen, Apt. 1:14: *”...alkää lähtekö Jerusalemissa, vaan odottakaa Isältä sen lupauksen täyttymistä, jonka te olette minulta kuulleet. Sillä Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä...”*. Kysymyksessä oli odottaa jotain uutta kokemusta. Suuri osa silloisista opetuslapsista olivat olleet Jeesuksen oppilaina, jopa kulkeneet kylästä kylään, puhuen Jumalan valtakunnan tulemisesta. He olivat Jeesuksen nimessä parantaneet sairaita, ajaneet ulos pahoja henkiä. Tämän toiminnan tuloksena oli monia, jotka uskoivat Jeesukseen profeettana. Nyt heitä oli koolla 120.

Ennen taivaaseen astumistaan Jeesus tehoitti opetuslapsilleen, miten tärkeää heille oli täyttyä Pyhällä Hengellä, saada uuden voiman. Kun he olivat olleet 10 päivää yhdessä koolla, odottomassa lupauksen täyttymistä, tuli Pyhä Henki tulisin kielin itse kunkin kohdalle ja heidät täytettiin väkevällä voimalla. He puhuivat uusilla kielillä salaisuuksia hengessä. Humaus taivaasta, niin kuin väkevä tuulispää, täytti koko huoneen missä opetuslapset olivat. Tapahtunut veti uteliaita katsojia paikalle.

Silloin nousi Pietari, Pyhän Hengen voitelemana puhumaan. Puheen johdosta saivat monet piston sydämeensä ja heissä heräsi synnintunto ja he kysyivät: *”...Miehet, veljet, mitä meidän pitää tekemän? Pietari sanoi heille: Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksi-saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan”* (Apt. 2:37:38). Sinä päivänä opetuslasten luku lisääntyi 3000 sielulla. Jopa pappejakin tuli uskalle kuuliaiseksi.

Tämä oli siis Pyhän Hengen vaikuttama voima, joka sai kaiken tämän aikaan. Ymmär-

rän, että tämä Jeesuksen käsky on sama tänä päivänä. Kun saamme tämän voiman, se on kuin sydämemme astia täytyisi Pyhän Hengen tuoreella öljyllä. Samalla avautuu meille sananaarteet. Rakkaudella täytettyinä voimme toimia toisten hyväksi. Pyhä Henki on parhain opettajamme. Uskon tämän voitelun pitävän meidät hereillä odottaessamme Ylkämme Jeesuksen tulemusta.

Jeesuksen puhe kymmenestä neitsyestä on vakava ja herättävä esimerkki, miten meidän tulee ottaa aikaa ja odottaa Pyhän Hengen voiman ja tuoreen voitelun omistamista. Raamattuhan sanoo: *”Jokainen anova saa, etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan.”* Pyrkikäämme olemaan viisaita Herran omia, vaikka aika onkin paha ja nukuttava. Olisi järkyttävä kokemus jäädä suljettujen ovien taakse Jeesuksen tullessa. Siksi kannattaa huolella valmistautua, odottaessamme Jeesuksen paluuta omilleen.

NIILO SILLANPÄÄ

Tartu kiinni iankaikkiseen elämään

Tällä palstalla kerrotaan lyhyesti Jumalan pelastussuunnitelma ja neuvotaan, kuinka tullaan Jumalan lapseksi.

1. Jokainen ihminen on syntinen.

”Sillä kaikki ovat syntiä tehneet, ja ovat Jumalan kirkkautta vailla” (Room. 3:23). Synti hukuttaa ihmisen kadotukseen.

2. Jumala rakastaa sinua.

”Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä” (Joh. 3:16).

3. Jeesus on ainoa pelastaja. ”Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman” (Apt. 4:12).

4. Sinun tulee katua syntejäsi, pyytää anteeksiantoa ja uskoa Jeesuksen sovitustyöhön ristillä ja henkilökohtaisesti vastaanottaa Jeesus Kristus Herraksesi ja Vapahtajaksesi.

Kun otat Jeesuksen vastaan, sinusta tulee Jumalan lapsi. ”Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimensä.” (Joh. 1:12). Tätä kutsutaan uudestisyntymiseksi. “...joka ei uudestisyntynyt ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa” (Joh. 3:3).

5. Rukoile näin:

Herra Jeesus, minä ymmärrän, että olen syntinen, ja uskon, että Sinä kuolit ristillä minunkin puolestani. Haluan nyt avata sydämeni oven ja ottaa Sinut vastaan Vapahtajakseni ja Herrakseni. Hallitse Sinä kaikkea tästä lähtien ja auta minua elämään Sinun tahtosi mukaan.

Jos olet rukoillut tuon rukouksen todella vilpittömästi, sinä olet nyt Jumalan lapsi, pelastettu ja matkalla iankaikkiseen elämään.

HETKIÄ ELÄMÄSTÄ

Elämän kokemuksia

Noin vuosi sitten tuli soitto, että on mentävä lääkärin puheille. Mielessäni oli jotakin, mikä ei kuulostanut hyvälle. Tuli aika mennä. Se oli jotenkin jännittävää aikaa. Lapset ja mieheni Reino tulivat mukaani.

Odotimme kauan lääkäriä ennen kuin hän tuli. Näin jotakin outoa hänen kasvoistaan. Ensiksi hän sanoi, että se on syöpä. Sen jälkeen tuli toinen lääkäri joka selitti, kuinka tätä hoidetaan ja mikä olisi parasta minulle. Se oli sitten kahden viikon kestävä kemoterapiahoito. Se teki minut sairaaksi niin että piti mennä sairaalaan. Olin kahdeksan päivää siellä. Pyysin lääkäriltä lupaa mennä kotiin. Lääkäri sanoi, että olet kyllä aika heikko, mutta jos haluat niin pääset. Kysyin häneltä myös, että miten kauan hän luulee tämän sairauden kestävän. Hän vastasi minulle hyvin hiljaisella äänellä, että voin elää ainoastaan yhdeksän kuukautta.

Vastasin hänelle, että minulla on elävä Jumala, joka kyllä tietää, mikä on minun elinaikani. Lääkäri sanoi, että kyllä sinä olet oikeassa, rukoile vaan. Sitten hän lisäsi, että hän tekee minkä voi, mutta Jumala voi tehdä enemmän ja kaikki. Sanoin hänelle, että olen uskovainen ja uskon rukouksiin, mihin hän vastasi: ”Se on hyvä asia.”

Eikä rässä vielä kaikki. Eräänä yönä näin näyn. Siinä oli nuori mies. Katsoin häntä kun hän oli siinä hymyilevänä. Huomasin, että minun käteni oli laitettu ristiin hänen kätensä kanssa, joka näytti aika suurelta kädeltä. Ymmärsin, että se oli Jeesuksen käsi. Sitten näin paljon ihmisiä aukealla pellolla ja kysyin häneltä: ”Mitä minä voisin täällä tehdä?” Hän vastasi minulle: ”Kyllä sinä voit täällä auttaa.” Ja sitten hän katosi. Uskon, että se oli Jumalan enkeli joka vahvisti minua. Raamattu sanoo, että olemme Jumalan kämmenellä. Meillä on elävä Jumala. Hän tekee mitä Hän tahtoo. Tästä mitä koin, on nyt jo kulunut aikaa.

Herran sana on tosi ja varma. Hän on uskollinen ja osoittaa sen teoissaan ja voimassa. Kiitetty olkoon Herran nimi, sillä Hän on kuullut rukoukset. Herra on minun voimani ja kilpeni, häneen minun sydämeni turvaa ja sydämeni riemuitsee ja veisuullani Häntä ylistän. (Psalmista 33)

HELLI K.

Tytöt huusivat niin lujaa kuin jaksoivat!

Jeesus tuli tyttäriemme avuksi kesämökillämme. Naapurin isännällä Valde Saukolla oli noin 150 vuotta vanha kaksikerroksinen hirsiaitta, jonka alimmat hirret olivat jo lahonneet ja aitta oli pahasti kallellaan.

Ajattelin poikamiehenä vielä ollessani, että siitä saisi mukavan hiljentymispaikan jokivarteen ja niinpä sovimme kaupasta Valden kanssa. Sovimme hinnaksi 500 markkaa, ja niin sitten purin aitan ja tein siitä yksikerroksisen mökin joen rannalle. Kun kasailin mökkiä, niin Mart-

ti Ahvenlampi tuli käymään paikalla ja pohdimme mökille nimeä. Koska siinä oli puro ja toinen nimeni on Elias, niin Martti antoi mökille nimen Keritinpuro ja se nimi sillä on ollut 70-luvun alusta lähtien. Siellä on vietetty monia siunattuja hetkiä.

Tämä väkevä ihme tapahtui noin 20 vuotta sitten. Tyttäremme Elisa oli iältään vähän yli 10 vuotta ja Saara hieman alle 10 vuotta. Olin heille muistuttanut useamman kerran, että itse ei saa mennä kulottamaan ruohikkoa, sillä siitä voi tulla suuri tulipalo.

Oli keväinen aurinkoinen päivä ja tytöt menivät mökillemme kaksis-

taan nauttimaan kevätsäästä. Mökki on siis joen varressa, niemessä, ja koska annamme ruohon kasvaa vapaasti, niin se oli korkea ja rutikuivaa. Saarai päätti kulottaa kielloistani huolimatta ja sytytti niemen kärkeen ruohikkoon tulen. Rutikuiva ruoho syttyi hyvin ja tuli muutti kuivan ruohon mustaksi tuhkaksi.

Nyt tytöt huomasivat, että tuli kävi mökkiin päin ja tuli kasvoi ja kasvoi. He hakivat mökistä sankoja ja ottivat joesta vettä, mutta havaitsivat etteivät ehtisi niin nopeasti kuin olisi tarvinnut. Tytöille tuli suuri hätä ja he tajusivat, että he eivät voi enää tulelle mitään. Tytöiltä pääsi itku. Tuli eteni ja oli jo muutaman metrin päässä mökistä, kun tytöt huusivat niin lujaa kuin jaksoivat: ”JEESSUS AUTA!” Tuli sammui heti! Tytöt olivat ihmeissään tulen sammumisesta. He itkivät ja naurivat onnesta ja kiittivät Jeesusta!

Saatuani tietää tapahtuneesta kävin paikan päällä katsomassa mitä oli tapahtunut. Tuli oli edennyt mökkiä kohti polttaen kaiken ruohon ja sitten oudosti pysähtynyt rutikuivaan korkeaan ruohikkoon. Oli käynyt juuri niin kuin tytöt olivat kertoneet. Kiitos Eläville Jumalalle, joka kuulee ja on voimallinen vastaamaan hädänkin hetkellä. Halleluja!

PAAVO SAUKKO

Ihmeet jatkuvat

Kuulin, että Outi, tämän lehden toimittaja on Ontarion matkalla Todistajan asialla, ja viimeinen kohde on Ottawa, jossa hänen tyttärensä Melodi asuu opintojen merkeissä.

Halusin henkilökohtaisesti tavata toimittajan. Yllättäen sainkin puhelinsoiton: ”Täällä Outi, sopsisiko tavata Victorian päivänä klo 11.00. Tulisin Melodin kanssa?” ”Hyvin sopii,” vastasin. Ja se päivä koitti ja hän tuli kotiini. Liikuttuneena katsoin häntä ja ajattelin: Siinä Herran juoksupöytä, jonka kutsumus on ”johtanut” tehtävään, joka inhimillisesti katsoen on ylivoimainen; ylläpitää Todistaja-lehteä, joka koko ajan menettää suomenkielisiä lukijoita, ei ole helppo tehtävä. Toinen ja kolmas sukupolvi ei enää lue suomea ja harvat tuskin selviävät puheessakaan. Varmasti matkasi oli siunaus kaikkialla, ja varmaan Jumala käytti sinua puheitten ja laulujen kautta.

Todistaja on hyvin ”vapaa” lehti, ei kysele oletko meikäläinen? Iloitin Outi ottaa vastaan pienimmänkin ”elämän kokemuksen” ja myös toivomuksia. Minä puolestani sanon: ”Kiitos Outi.” Uskossa Todistaja jatkaa matkaa kodista kotiin. Kiitos ja ylistys Herralle.

EIRA SOFIA MARTTINEN

Aika on kylvää ja aika leikata

Sananlaskuja lukiessani olen huomannut, että siellä on paljon hyviä neuvoja, jotka koskevat elämän eri alueita. San. 1:24-31: "Minä kutsuin teitä, mutta te ette siitä pitäneet, minä uhkasin teitä, eikä kukaan kavahtanut. Yhtäkään neuvoani ette ole ottaneet varteen, opetuseni ei ole kelvannut teille. Niinpä minä nauran, kun teidän käy huonosti, pilkkaan, kun tulee aika jota kauhistutte. Kun pelko tulee yllenne kuin rajuilma ja onnettomuus iskee tuulispäänä, kun osaksenne tulee ahdinko ja vaiva. Silloin te huudatte minua, mutta minä en vastaa, etsitte, ettekä löydä. Te vihasitte tietoa, ette halunneet totella Herraa, te vähät välittitte, kun teitä neuvoin, ette antaneet arvoa ohjeilleni. Niinpä saatte syödä tekojenne hedelmät, niellä kurkun täydeltä juomianne."

Tämä kuva ihmisistä sopii hyvin myöskin tähän päivään. On vain pieni prosentti ihmisiä, jotka haluavat vaeltaa Jumalan tahdon mukaan. Tästä käy kuitenkin ilmi, että Jumala haluaa neuvoa ihmisiä, ojentaa kätträän auttaakseen heitä. Mutta kuuntelevatko ihmiset mitä Hän sanoo? Samoin tästä käy myöskin ilmi, että Jumalan kutsulla ja Hänen auttavan kätensä ojennuksella on määräaikansa. Jos ihmiset viivyttelevät kääntymistään Herran puoleen, Hänen asettamansa määräaika voi kulua umpeen ja aika on ohi. Koska ihmiset sitten yleensä kääntyvät Jumalan puoleen? Tätä on hyvä kysyä jokaisen myös itseltään. Kääntyminen Jumalan puoleen tapahtuu yleensä silloin kun on vaiva ja ahdistus. Hyvinä päivinä halutaan vaeltaa omien halujen mukaan, mutta kuitenkin odotetaan Jumalan seisovan vierellä, käsi ojennettuna, valmiina auttamaan ja varjelemaan. Kun näitä suuronnettomuuksia on tapahtunut eri puolilla maailmaa,

olen kuullut ihmisten ihmettelevän, miksi Jumala sallii tällaista tapahtuvan? Miksi Hän ei varjellut?

Näin kysyttiin televisiohaastattelussa Billy Grahamin tyttäreltä, Annelta, jonkun tällaisen suuronnettomuuden jälkeen, kuinka Jumala voi sallia tällaista? Anne antoi hyvän vastauksen tähän kysymykseen. Hän sanoi: "Uskon, että Jumala on vilpittömästi pahoillaan tapahtuneesta kuten mekin. Mutta olemmehan vuosikausia sanoneet Jumalalle, että Hänen tulee pysytellä pois kouluistamme, hallituksistamme ja meidän omasta elämästämme. Ihmisten omista pyynnöistä, Hän on siis "herrasmiehen" tavoin veräytynyt syrjään. Kuinka voimme odottaa Jumalan antavan meille siunauksensa ja varjeluksensa, kun käskemme Hänen antaa meidän olla omissa oloissamme?" Tässä haastattelussa Anne myös mainitsi kaikesta siirä, mitä lapsille kouluissa opetetaan, sen si-

jaan, että heille jo lapsena opetettiin Jumalanpelkoa.

Nyt kyselemme itseltämme, miksi nykyajan lapsilla, useilla-kaan, ei ole omaatuntoa? Annela oli kysymys myös tämän päivän uskoville. Hän ihmetteli, sitä kuinka uskovat ovat innostuneita Jeesuksesta sunnuntaisin, mutta muina viikonpäivinä he ovat näkymättömissä. On todella merkittäviä, kuinka paljon enemmän meille merkitsee mitä toiset ihmiset ajattelevat, kuin mitä Jumala sanoo. Nämä ovat Annen ajatuksia. Gal. 6:7: "Älkää eksykö, Jumala ei salli itseänsä pilkata, sillä mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää."

Lapset ovat se pelto, johon vanhemmat kylvävät ensimmäi-

seksi. Kylvetäänkö sinne Herran pelkoa vai jotain aivan muuta? Kouluissa Jumalan Sanan opetus alkaa olla jo lailla kielletty. Leikkuaikana sitten ihmetellään, mitä sieltä kasvoi. Odotettiin hyvää, mutta kasvoi vain mitä sinne kylvettiin.

Maailmassa on myös toinen kylväjä, jonka kylvön tarkoitus on vain tappaa ja tuhota. 1 Piet. 5:8: "Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, käy ympäri niin kuin kiljuva jalopeura, etsien kenen hän saisi niellä." Tämä kylväjä on ahkera työssään, hän kylvää hyvienkin siementen joukkoon. Meistä itsestämme riippuu, minä siemenen annamme itsessämme kasvaa.

AULIS LAPPALAINEN

Psalmissa 126:5,6 luumme: "Jotka kyynelin kylvävät, ne riemuiten leikkaavat. He menevät itkien, kun kylvösiemenen vievät: he palajavat riemuiten, kun lyhteensä tuovat."

Lapsuuden kotimme oli maanviljelystila. Olimme muokanneet keväällä viljelysmaan. Isäni valmistautui kylvämään viljasienet maahan. Se tapahtui käsin, koska kylvökoneita ei meillä silloin vielä ollut. Hän sanoi minulle: "Käy hakemassa metsästä pieniä oksia joita sitten laitat kylvetyn alueen rajamerkeiksi." Niin minä pikku-poikana tein. Kädessäni oli nippu vihreitä oksanvarpuja. Kun isä alkoi kylvämisen ja eteni kylvöalueessa, seurasin häntä ja laitoin aina oksan merkiksi siihen, mihin asti jyvät olivat lentäneet. Näin isä tiesi mihin kylvöraja ulottui. Ajattelin, että isä oli vii-

sas maanviljelijä.

Syksyllä oli ilo leikata hyvin kasvanutta viljaa. Jumala oli antanut kasvun. Joskus meitä koeteltiin niin, että halla vei ruisviljan ja silloin eivät kyneleet olleet kaukana. Isolle perheelle piti saada leipää.

Kylvön ja niiton laki on edelleen voimassa. Mitä enemmän kylvämme, sitä enemmän saamme odottaa tuloksia. "Joka niukasti kylvää se niukasti niittää." Hengellisessä elämässä on voimassa sama laki.

Jeesus opetti kuinka evankeliumin kylvö ihmisten sydämiin on samankaltaista. Jumalan Sana on se siemen mitä kylvämme. Tulos riippuu maaperästä ja olosuhteista. Matt. 13:1-9, Jeesuksen kertoma vertaus kylväjästä, antaa hyvän kuvan siitä millainen ihmisen sydän on.

Pohjois-Amerikan suomalaisten keskuudessa on tehty vuosikymmeniä evankeliumintyötä. On kylvetty Jumalan Sanaa, minkä seurauksena on syntynyt seurakuntia Kanadan ja Yhdysvaltain puolelle. Kylvötyö ja vaivannäkömme ei ole mennyt hukkaan. Kiitämme Jumalaa hyvästä sadosta, jota "alkuajan" evankelistat ovat saaneet yhtyä myöskin myöhemmin tulleet evankeliumin julistajat. Kiitos Jumalalle että on ollut miehiä ja naisia, jotka ovat antautuneet evankelistoiksi ja julistaneet evankeliumia voimiaan säästämättä. Alkuaikoina, vainoissa ja taloudellisissa vaikeuksissa piti mennä välillä "piikomaan" ja miehet farmille tai metsäkämpälle töihin.

Kylväjän siunaus

Ja taas jatkettiin evankelointia, kun varoja oltiin tienattu. Osa heistä on jo päässyt iäisyyslepoon odottamaan ylösnousemusamua. Monet uskoontulleista tukivat heitä rukouksin ja varoin, sillä työ oli yhteistä. Heistäkin on jo suuri osa päässyt iäisyyslepoon. Kiitämme Jumalaa heistä kaikista, uskonsankareista, sisarista ja veljistä. Jumala on maksava heille palkan.

Vielä on kuitenkin maata valtaamatta. Vaikka suomalaisten siirtolaisten määrä on vähenemässä ja uusien siirtolaisten tulo vähäistä, niin siitä huolimatta työtä riittää. On vielä monia, jotka eivät tunne Jeesusta pelastajanaan, ja on seutuja, joissa ei ole evankelistaa. Meidän tulisi tavoittaa heidät ja kertoa ilouutinen Jeesuksesta, Jumalan Pojasta, joka haluaa pelastaa ja auttaa heitä. Tarvittaisiin vielä vanhanakaisia evankelijoita, joilla olisi aikaa käydä kotikäynneillä, niin kuin alkuaajan lähetystyöntekijät tekivät.

Henkilökohtainen evankelointi on ihmisläheistä ja luo ystävyyssuhteita; on enemmän aikaa keskustella hengellisen elämän perusasioista. Tällaisen työn tuloksena on kirjoittajakin löytänyt tien Jeesuksen luo. Jossakin vaiheessa oli keskusteltu tiukkaa, mutta Jumalan Pyhä Henki sai lopulta yllöksen ja kylvetty Sana iti ja kasvoi. Sain tehdä elämäni parhaan ratkaisun ja luovuttaa elämäni Jeesuksen käyttöön.

Ruutin kirja Raamatussa kuvaa hyvin tämän ajan siirtolaistyötä. Ruut oli siirtolainen, tullut Moabin maasta Betlehemiin.

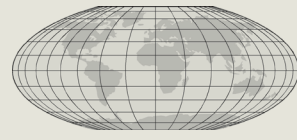
Oli elonleikkuaan aika. Leikkuuväki oli jo leikannut suurimman osan peltoa ja jatkoi eteenpäin. Ruut sai luvan poimia tähkiä leikkuuväen jäljessä. Hän teki jälkikorjuuta ahkerasti. Hänen työhönsä kiinnitti leikkuuväen johtajakin huomionsa. Boos, joka omisti pellon tuli katsomaan leikkuuväkeä ja sanoi Ruutille: "Älä mene muiden puolelle...pysyttele täällä minun palvelijattarini mukana." Boos oli Ruutin sukulunastaja, niin kuin Jeesus on meidän sukulunastajamme, ja me kuulumme Hänelle. Hänen on suomalaisten siirtolaisten hengellinen elopelto. Häntä me palvelemme, koska Hän on ostanut meidät omikseen. Hänen pellollaan me keräämme tähkiä. Työ on kuin Ruutin; tähkänpoimintaa. Ehkä löydämme jonkun Jumalaa kaipaavan ihmisen ja saamme johdattaa hänet Jeesuksen luokse. Taivaassa syntyy suuri ilo kun yksi suomalainen pelastuu. Hän on hyvin kallis sielu Jumalalle. Tähkäpäiden poiminta on arvokasta työtä. Jumalan Poika maksoi kärsimyksellään ja kuolemallaan jokaisen suomalaisen syntivelan. Älä koskaan halveksi suomalaistyötä, muuten halveksit Jumalan arvovaltaa.

Rukoilkaamme, että Jumala antaisi evankelistoiksi Ruutin kaltaisia nuoria, joilla on vielä voimaa kulkea kodeissa, etsimään kadonneita sieluja, Jumalalle kalliita tähkiä ja jotka ovat työssä uskollisia, ahkeria ja kokosydämisii. Tällaisia työmiehiä Herra tarvitsee.

PENTTI VIRTANEN

Lähetystyön Viesti

www.lahetys.info

ULKOLÄHETYSKASSA - USA
Ulla Saari
ullasaari@gmail.com
LÄHETYSKOORDINAATTORIN
YHTEYSTIEDOT
Ari Rocklin
ari@lahetys.info

Olen mobilisoinut ja kouluttanut teltantekijälähetettä vuodesta 1998 asti. Silloin rukoukseni oli, jos voisin saavuttaa 100 uutta teltantekijää seuraavan kymmenen vuoden aikana. Alku oli hidasta, mutta jo ensimmäisenä vuonna näimme noin 20 uutta lähetettä.

Seurakuntavierailut, lyhyet info-seminaarit ja lähetyskonferenssit alkoivat tuottaa tulosta ja ennen kuin huomasin, olin saavuttanut 2009 seminaarilaista. Ensimmäisen kymmenen vuoden aikana olen ollut mukana yli 1000 uuden teltantekijän lähtöprosessissa. Se on todistus Jumalan siunauksesta ja johdatuksesta ja olen ymmälläni ja samalla kiitollinen näistä luvuista.

Jo vuonna 1998 pidettiin palaveria Ryttylän Kansanlähetysofistolla teltantekijäkoulutuksesta ja lähettämisestä. Siitä alkoi konsultointi eri lähetysjärjestöihin monissa maissa. Tätä työtä on nyt tehty Suomessa, Norjassa, Islannissa, Färsearilla, USA:ssa, Kanadassa, Espanjassa, Saksassa, Belgiassa, Tanskassa ja Singaporessa. Näen tämän työmuodon kasvavan tulevaisuudessa.

Vuonna 1999 koulutimme 12 uutta teltantekijää, kahden viikon kurssilla, joka on tiivistetty 4.5 intensiiviseen päivään. Tänä vuonna 2012, olemme jo kouluttaneet 97 teltantekijää ja vielä on kaksi kurs-

sia syksyllä, Saksassa ja Floridassa. Noin 97% heistä on mennyt tai on lähtöprosessissa suljettuihin maihin, eli maihin joissa ei voida laillisesti tehdä perinteistä lähetystyötä.

Päivittäin hoidan keskimäärin noin 20 sähköposti-, skype tai puhelin-yhteyttä lähtevään tai kentällä olevaan teltantekijään. Se vie suurimman osan päivästäni.

Sosiaalisen median ylläpitäminen on huolestuttavassa kasvukaarissa. Se vie paljon aikaa, mutta on myös tehokas tapa saavuttaa monia samanaikaisesti. Webbisivujen kehitys kuuluu myös jokapäiväiseen tehtävääni.

Vietän aivan liian paljon aikaa lentokentillä ja lentokoneissa. Siinä yksi syy Eurooppaan muuttoon heinäkuusta eteenpäin. Sieltä jatkamme työtä, jopa Australiaan asti. Työmme muuttuu jatku-

tekijä maailmassa, mutta se lopetettiin ja nimi jäi käyträmättä. Hän tarjosi minulle ilmaiseksi www.intent.org netti osoitetta. Kohta alkaa 40-päivän rukouskamppanja, koska haluamme saada vastauksen Herralta, mitä tehdä tuon nimen kanssa. Meil-

tamme vain johdatusta ennen kuin teemme mitään päätöksiä.

Seurakuntavierailut ovat myös kasvukaudessa. Niiden aikana usein tuleva teltantekijä saa ensi kerran kipinän. On mahtavaa olla mukana tuossa lähtölauka-

ari@globalopps.org
ruth@globalopps.org
www.lahetys.info
Psalmi 84:5

Ari ja Ruth Rocklin
Teltantekijälähetettien Koulutus

Muistakaa meitä rukouksin kun työemme vie meidät viiteen maanosaan 2012-13

intent
www.intent.org

One Minute of Prayer for 40 Days July 23 – Aug 31
"to seek God's will, purpose & plan for an international tentmaking business as mission organization"

vasti. Viime kuussa sain viestin entisen Intent teltantekijä organisaation johtajalta. Intent oli 80-90 luvulla suuri tekijä teltan-

lä on kyllä ideoita, mutta päätimme ensin rukoilla ja myös innostaa monia ympäri maailmaa rukoilemaan kanssamme. Odo-

uksessa. Pidän sitä erikoisen tärkeänä osana uusien teltantekijöiden lähdössä. Tulevan vuoden suunnitelmassa on kouluttaa kouluttajia, jotka voivat omilla alueillaan vetää kurssia ja seminaareja, ilman meidän apuamme. Kehitämme ja päivitämme koulutusmateriaalin, joita kaikki saavat käyttää.

Rukouspyynnöt

1. Viisautta mennä sinne minne Herra johdattaa. On liian paljon kutsuja, ja kaikkia emme voi vastaanottaa.
2. Varjelusta matkoilla ja paikanpäällä.
3. 40-päivän rukouskamppanja – minuutti päivässä. Heinäkuu 23 - elokuu 31, 2012
Kaikki kunnia lähetysten Herralle!

Ari ja Ruth Rocklin

PS Voitte seurata työtämme sivulta www.rocklin.ca/calendar

Suomen helluntailaisten lähetystyö nyt satavuotias

Ensimmäinen helluntailähetysaarnaja, raumalainen merimies Emil Danielson lähti Keniaan 6. heinäkuuta 1912. Danielson joutui palaamaan Suomeen vuonna 1919, mutta hänen esimerkkinsä innosti monia muita lähtemään. Tällä hetkellä 240 helluntaiseurakunnalla on 258 lähetystyöntekijää lähes 60 maassa. Lisäksi nuoret tekevät paljon lyhytaikaisia lähetysmatkoja eri puolille. Suomen helluntaiseurakuntiin kuuluu noin 47000 jäsentä.

Evangeliumin julistamisen rinnalle on viime vuosina tullut monimuotoinen opetustyö, raamattukouluja seurakunnissa ja puskassa.

- Suomalaisilla lähetystyöntekijöillä on ollut ahkera, nöyrä ja pelkäämätön asenne. Suomalaisen omat kokemukset vaikeista olosuhteista ovat antaneet hyvän lähtökohdan ymmärtää kärsivää lähimmäistä. Naisten vahva osallistuminen on ollut tunnusomaista helluntaiherätyksen lähetystyölle, kuvailee Fidan toiminnanjohtaja Harri Hakola järjestön tiedotteessa.

Helluntaiseurakuntien yhteinen lähetysjärjestö Fida International sai alkunsa vuonna 1927. Avustustyö on aina kulkenut lähetystyön rinnalla. Fida on saanut valtion kehitystuetukea lähes 40 vuotta ja on yksi ulkoministeriön kumppanuusjärjestöistä kehitysaputyössä. Lisäksi Fida on yli 5000 kummillaan Suomen kolmanneksi suurin kehitysmaiden lapsia auttava kummilapsijärjestö.

LM

Yhdensuuntainen lentolippu Krasnojarskiin

Maa liikkui edestakaisin, kerrostalot sortuivat kummaltakin puolelta ja ihmiset huusivat hysteerisesti. Armenialainen Armen Matospan kyyristyi kumollaan olevan auton katveeseen. Korkealta pudonnut ikkunalasi pirstoutui tuhansiksi sirpaleiksi. Muutaman metrin päässä oleva mies oli minuuttia aikaisemmin hengissä. Nyt hän oli kuollut.

Maa järisi Armeniassa 7. joulukuuta 1988. Järitys oli voimakkuudeltaan 6,9 Richterin asteikolla mitattuna. Spita-kin kaupunki tuhoutui kokonaan. Yhteensä lähes 25 000 ihmistä kuoli ja puoli miljoonaa jäi kodittomaksi. Armenian talous kärsii edelleen massiivisesta tuhosta. Armen Matospan ei ajatellut järityspäivänä talouselämän saamaa kolhua. Hän istui maassa lohduttomana ja masentuneena. Voimakas jälkijäritys sai hänet voimaan pahoin. – Harmaankeltainen pöly kieppui silmissäni vaikka olin sulkenut silmäni. Kuka ohjaa maailmaa ja miksi tällaista voi tapahtua paljon kärsineelle kansalle? Miten elämä jatkuu? Ajatukset rummuttivat päätäni.

Armen Matospanin isoäiti oli puhunut lapsille Jumalasta. – Olin vakuuttunut, että on olemassa Jumala. Minulla oli tietoa hänestä, mutta en tuntenut häntä. Kouluissa opettajat olivat sanoneet ensimmäiseltä luokalta lähtien, että Jumalaa ei ole olemassakaan. Uskoin kuitenkin enemmän isoäitiäni. Hän oli iäkäs ja koko sukumme arvosti ja kuunteli häntä mielellään. Kotikaupungissani Vanadzolissa asui uskovia. Kaikki tiesivät jotain heistä, mutta välillä kukaan ei myöntänyt tuntevansa yhtäkään kristittyä. Jumalan nimi tuli kuin huokauksena keskellä luhistuvaa kaupunkia.

Metsämarjoja poimimaan

Armen Matospan käveli ystävänsä kanssa metsässä. He olivat sanoneet naapureilleen, että he tulevat takaisin muutaman tunnin päästä. Korit ja kassit viestittivät, että nuoret miehet olivat lähdössä etsimään marjoja ja sienä. – Kun koko talo romahti maanjäristyksessä kaduille rukoilin, että Jumala auttaisi minua ja säilyisin hengissä. Nyt olin metsässä. Meillä ei ollut tarkoitukseen etsiä marjoja eikä sienä. Seurasin ystäväni aina syvemmälle metsään. Ylitimme vuolaan puron ja jat-

luivat kyyneleet. Tunsin itseni syntiseksi ja kurjaksi Jumalan edessä. En osannut laittaa sanojani oikeaan järjestykseen. Jumala kuuli rukoukseni. Tiedän sen koska sydämeni täytti ilo ja sisäinen vapaus. Tiesin, että Jumala ohjaa koko maailmankaikkeutta ja myös minun elämäni. Rukoilevien ihmisten aloittaman laulun sanat olivat minulle tuttuja vaikka en ollut koskaan ennen kuullut laulua. Tunsin, että olin jo osa tätä joen rannalla kokoontuvaa seurakuntaa. Nyt tunsin Jeesuksen, joka on ainoa tie Jumalan yhteyteen.

Armen Matospan esitti keskellä maanjäristysaluetta kysymyksiä Jumalalle. Vastaukset hän löysi maanalaisten seurakunnan tilaisuudessa, sisällä synkässä metsässä.

Pirteä armenialaisseurakunta toimii keskellä siperialaista miljoonakaupunkia.

parissa kolme vuotta sen jälkeen, kun olin ollut kasteella metsän halki virtaavassa joessa. Sisareni oli muuttanut Venäjälle, kaukana Siperiassa sijaitsevaan Krasnojarskin kaupunkiin. Venäjällä asuu yli miljoona armenialaista. Krasnojarskin kaupungissa asuu 30 000 armenialaista. Ostin yhdensuuntaisen lentolipun ja matkustin Jerevanista Moskovan kautta Krasnojarskiin. Minulla ei ollut rahaa ostaa lippua takaisin. Tutustuin kaupungissa toimivaan, armenialaisten seurakuntaan. Seurakunnan johtavat veljet toivoivat, että jäisin pastoriiksi seurakuntaan. Vastasin myöntävästi ja olen viihtynyt jo kaksitoista vuotta Krasnojarskissa. Paluulipun ostamiseen olisi nyt varoja, mutta en halua lähteä täältä minnekään. On tärkeää elää Jumalan kaitsemuksessa. Olen nyt sisällä siinä.

EERO KETOLA

Sisäinen ja ulkoinen vapaus

Vuonna 1991 Armenia julistautui itsenäiseksi. Itsenäisyys toi tullessaan vapauden, mutta myös paljon ongelmia. Ulkomaankauppa pysähtyi ja vain harvoilla poliitikoilla oli suunnitelmia maan kehittämiseksi. – Vanadzolissa kokoontuva seurakunta sai hankittua itselleen oman kiinteistön. Aloitin työn teinikäisten nuorten

koimme matkaamme soistunutta ja rämettynyttä niittyä seuraten. Olimme menossa kristittyjen salaiseen kokoukseen. Kukaan ei uskaltanut kokoontua kaupunkikodeissa. Metsässä oli turvallista. Edessämme oli kohta joki jonka rannalla kymmenet ihmiset rukoilivat polvillaan. Polvistuin kuin automaattisesti ihmisten viereen. Lähellä oleva mies vilkaisi minua. Silmistäni va-

A Church In Pangnirtung, Nunuvat

The small plane, having left the rainy skies of Iqaluit, made its long turn across the icy bay above Pangnirtung. There in the brilliant sunlight, I pointed out to my wife, Aino, the white gospel church standing against the dark rocky landscape. To see it there, brought memories of how God knows the future and directs our paths.

In some way, the construction of this building had its beginnings in our home in Ottawa some 30 years earlier. Ever since I was a teenager, it has been my desire to travel to the Canadian north, to the land of the Inuit. And whenever an opportunity presented itself, I was eager

to see what could be done. So, into our lives, my wife and the three children, Anita, Antero and Tanja, stepped this Inuit boy named Simeonie. Among all of the youth sent from the north to study in Ottawa, (as there were no High Schools at that time in the north) he was the best of the best, so said his government schooling coordinator. In a prophetic way these words were found to be true. But before I continue this history, I'll go back to the story of our trip to Pangnirtung.

There to meet us at the small airport

CONTINUED ON PAGE 12

Pangnirtung Church built 2001

Pastori vaihtuu Vancouverissa

Vancouverin Kotikirkossa kansa kokoontui heinäkuun 15. päivänä erikoiseen juhlaan. Pastori Klaus Lehtimäki perheineen oli viimeistä kertaa mukana, sillä Canberran Kansainvälinen Seurakunta Australiasta oli kutsunut heidät palvelukseensa. Tunnelma pidetyn pastoriperheen lähtöjuhlassa oli haikea. Viisi vuotta yhteistä aikaa oli synnyttänyt lujat siteet. Näin pianko tämä antoisa vaihe seurakunnassa päättyy? Juhlan juonsi pastorin hyvä apumies Jarno Karjanlahti.

- Ei tämä lähteminen ole meille nyt erikoisesti mieleen, mutta kun olemme antaneet Jumalalle ohjat ja Hän näin johtaa, silloin on parasta totella, valotti Klaus-pastori jo aikaisemmin muuttamisen syytä.

Suomalainen veljespiiri, seurakunnan vanhimmat ja johtokunta, Mission Press ja Todistaja-lehti, sisaret ja veljet kiittelivät hyvästä yhteistyöstä ja toivottivat siunausta tulevissa tehtävissä. Erkki Ahonen, seurakunnan pastori vuosien takaa, luki veljespiiri-

Pastori Klaus ja Veera Lehtimäki sekä lapset, Elias, Vilma ja Julia

rin puheenjohtajan Paavo Korpelan kiitokset. Tony Rautava neuvoi puolestaan - Kun kirjoitat sitä elämäkertakirjaasi, niin muista sitten, mitä täällä tapahtui. Tietenkin laulettiin päivän aiheeseen sopivia lauluja, oli kuoro ja soololaulu ja rukoultiin yhdessä. An-

nettiin kukkia ja tärkeä kirjekuori siirtyi kädestä käteen. Muistokirja kymmenine nimineen oli annettu jo aikaisemmin.

Pastorin rouva, upea pianisti, Veera Lehtimäki muisteli Vancouveriin tuloa viisi vuotta sitten. Miten lämmin vastaanotto se olikaan, kahvit ja kakut valmiina pastorin asunnossa. Toisaalta kaikki oli niin erilaista, jopa hellan lämpöasteetkin niin omituiset. Mutta paljon on perhe saanut rakkautta osakseen, ja nyt on niin haikaa erota.

- En löytänyt nyt ravattia mistään tähän tilanteeseen, tavarat on nyt niin sekaisin, aloitti Klaus-pastori puheensa pilke silmäkulmassa. Mutta pian hän pääsi itse asiaan. Nykyiset työtoverit ja kaikki vuosien varrelta, eri työmuotojen vastuunkantajat, koko seurakunta ja ystävät saivat sydämeästä annettuja kiitoksia.

- Koskaan ei ole ollut vastenmielisiä lähteä kokouksiin, lapsetkin haluavat aina ilolla mukaan. Ja nyt voi poislähtiessä puhua suunsa

puhtaaksi, hän laukaisi hymy huulilla. - Mielessä on ollut tuo: "Minkä olette tehneet yhdelle näistä vähimmistä, sen te olette tehneet minulle". Olemme saaneet kokea siirtolaisrakkautta täällä. Jumala siunaa niitä, joilla sitä on. Palvelkaa toisiaanne aina Herran Jeesuksen kautta, hänen ikeensä ei ole raskas. Kun kylvää, kasvaa tapahtuu, että usein sitä saa ihan ihmetellä. Viime aikojen tapahtumat seurakunnan englanninkielisellä puolella on selvä osoitus tästä. Jumalan Sana ei tyhjänä palaja. Olemme niin riippuvaisia Pyhästä Hengestä. Ja niin kaikki edistyy ja myös ystävyys säilyy.

Lähtöjuhlassa liitettiin Jyrki ja Nancy Noson viisihenkinen perhe seurakunnan jäseniksi. Ja kaikki päättyi luonnollisesti yhteiseen siunaukseen, jossa Lehtimäen perhe lähetettiin matkalle rukoillen ja Taivaan Isän siunausta toivottaen.

Sitten kakkukahvit kokouksen lopuksi. Ja iltapäivällä vielä kesäinen piknikki Deas Islandilla, jossa oli toista sataa seurakuntalaista ja ystävää nauttimassa pöydän antimia, tapaamassa matkalle lähteviä ja kiittelemässä kaikkea.

Elokuussa tulee Kotikirkkoon uusi pastori pari Riku ja Anne Tuppurainen poikansa Alexin kanssa. Ja Jumalan siunauksia riittää niin lähteville kuin tulevillekin!

L. MYYRÄ

UUTISPALSTA

Kanadan Hallituksen koko maata koskeva toimintasuunnitelma ihmiskaupan torjumiseksi

Kanada on juuri käynnistänyt koko maata koskevan toimintasuunnitelman ihmiskaupan torjumiseksi. "Harperin hallitus on sitoutunut pitämään kadut ja yhteisöt turvallisina," sanoi ministeri Toews. "Hallituksemme on vakavasti sitoutunut maailmanlaajuisen ihmiskaupan torjuntaan, ja ryhtyy voimakkaasti toimimaan tätä katalaa rikosta vastaan, jonka uhrit traagisesti ovat kanadalaisia tyttöjä ja naisia."

Kanadan koko maata koskeva toimintasuunnitelma, johon osallistui 18 eri federal departments, on perusteellinen suunnitelma ohjaamaan Kanadan hallituksen vastustamaan ihmiskauppaa.

"Tämä toimintasuunnitelma tulee lujittamaan hallituksemme jatkuvia pyrkimyksiä torjua ihmiskauppaa ja esittää merkittäviä uusia aloitteita sen estämiseksi: uhrien tunnistaminen, haavoittuvimpien suojeleminen, tuomita syylliset ja rakentaa yhteyksiä niin Kanadassa kuin ulkomailla," sanoi Hallituksen jäsen Joy Smith.

Nämä uudet toimenpiteet rakentavat ja vahvistavat Kanadan merkittävää, tähän mennessä tehtyä työtä, kuten havaita ja tuomita ihmiskauppaa, kohdennettua koulutusta lainvalvontaviranomaisille ja etulinjassa oleville, laittaa toimeen rangaistukset ja korostaa yleistä tietoisuutta toimenpiteistä.

Evangelinen Fellowship of Canada: "Meillä on ilo nähdä jatkuvaa sitoutumista, aloitteita ja tehostettua toimintaa: ehkäistä pakko-työ ja voimakkaasti panostaa uhrien hoitoon ja tietoisuuden lisäämiseen", sanoi Julia Beazley, poliitikko analytikko EFC. "Olemme erityisen tyytyväisiä ehdotuksiin, joiden tarkoituksena on torjua seksuaalinen hyväksikäyttö, ja siihen huomioon mitä aboriginaalien yhteisö, joka erityisesti on vaara-alueella ihmiskauppa ja seksuaalisessa hyväksikäyttötarkoituksessa, on saanut." Tähän mennessä RCMP on tietoinen 23 tapauksesta Kanadassa missä 42 syytettyä on tuomittu ihmiskaupasta tai muista vastaavanlaisista rikoksista ja 56 uhria on säästynyt salakuljettajien käsistä. Tällä hetkellä Kanadassa noin 98 henkilöä (noin 59 tapausta) syytetään ihmiskaupasta ja he joutuvat vastaamaan rikoksistaan tuomioistuimissa. Näissä tapauksissa on yhteensä 147 uhria.

CANADIAN CHRISTIANITY

Uusi tilaus □ Uusinta □ Todistaja

Nimi _____

Osoite _____

Puh. _____

Katso, milloin tilauksesi päättyy.
Se näkyy osoitelapussa.
Jos siinä on esim. merkintä 101(10-12),
tilaus päättyy numeroon 10 eli tämän vuoden lopussa.

Tilaushinnat

Kanadan vuosikerta	\$35.00
USA	\$40.00
Muut maat	\$45.00 Euroina 40

(Ilmestyy 10 kertaa vuodessa)

Liitä mukaan sekki tai money order nimellä

Mission Press Society

1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8
E-MAIL: editor@todistaja.com

Todistaja

1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8
E-MAIL: editor@todistaja.com

Tervehdys sinulle ystävä,

Sinun lahjoituksesi auttaa meitä jatkamaan Todistaja-lehden levittämistä ympäri maailmaa. Mission Press Society toimii lahjoitusten turvin. Todistaja-lehti pyrkii painetun sanan avulla auttamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan. Kiitos sinulle!

Nimi _____

Osoite _____

Puh. _____

Haluaisin lahjoittaa Todistajalle:

☐ \$50.00

☐ \$100.00

☐ \$250.00

☐ \$500.00

☐ Toinen Summa \$ _____

Voit osoittaa lahjasi nimellä Mission Press Society. Lahjoitukset ovat virallisesti verovähennykseksi kelpaavia Kanadassa.

Juhannuskonferenssi 2012

Oli taas se aika vuodesta, jolloin Ison Kirjan alue Keuruulla kokosi helluntaikansaa yhteisen Juhannuskonferenssiin. Tänä vuonna juhlien teemana oli "Sata lasissa". Vuosi 2012 on Suomen Helluntaiherätyksen 100-vuotis juhluvuosi, joka huipentui Juhannuskonferenssiin Isossa Kirjassa.

Konferenssi alkoi keskiviikkoiltaan avajaisjuhlalla, jonka jälkeen nuoret jatkoivat heille suunnatulla tilaisuudella klo 22. Espoon helluntaiseurakunnan nuoret kantoivat vastuun nuorisouhlalla. Musiikissa palveli One80Worship ja lisäväriä iltaan toi tanssiryhmä One80Dance Crew, tilaisuudessa puhujana oli Janne Tiainen.

Torstaiaamu valkeni kauniina ja saimme iloita kauniista kesäisestä säästä. Torstaipäivästä haluan nostaa tässä esille kaksi tapahtumaa, joista ensimmäinen oli iltpäivällä Elämä ja Vallo-juhla, jossa romaanisisaret ja veljet toivat ylistyksen ja kiitoksen Jumalalle ja joka ei varmasti jättänyt ketään kylmäksi. Timo Varjola oli sananjulistus vastuussa kyseisessä tilaisuudessa. Toinen tapahtuma oli illan juhlakonsertti. Konsertissa esiintyi kansainvälisestikin tunnettu Oslo Gospel Choir. Kuoro antoi lauluillaan ylistyksen ja kiitoksen Jumalalle sellaisella voimalla, että se tempaisi juhlayleisön mukaan ylistykseen heti alkumetreiltä lähtien.

Luantai oli mielestäni juh-

lien paras päivä. Aamun raamatututunnin jälkeen oli vuorossa Helluntailaulujen juhla. Tässä tilaisuudessa laulettiin monia hengellisiä lauluja ja joitain niistä ihan alkuperäisillä sanoilla. Ti-

aivan toisenlaisilta. Tässä tilaisuudessa Jumala hoiti meitä laulujen kautta.

Iltpäivällä väki riensi 100-vuotispääjuhlaan. Tilaisuuden juontaja, Leevi Launonen toi-

One80Worship

Espoon nuoret

laisuudessa meitä laulatti suuri joukko helluntaiherätyksen artisteja. Orkesterinjohto oli Jukka Palosen ja Seppo J. Järvisen harteilla. Soittokuntaa johti Reijo Korhonen. Oli mukava kuulla kuinka tilaisuuden juontajat Pirkko Hyttinen ja Keijo Lepänen kertoivat jotakin laulujen synnystä, ja näin laulut tuntuivat

votti juhlakansan tervetulleeksi ja toi kiitoksen Jumalalle siitä, että Pyhän Hengen siunaus on saanut olla Helluntaiherätyksen yllä niin, että meillä on tänä päivänä koko maata käsittävä seurakuntaverkosto. Tervehdyksen meille toi Euroopan Helluntaiyhdistyksen puheenjohtaja Ingolf Ellssel, tulkkina toimi Suomen Helluntaijärjestön hallituksen puheenjohtaja Pekka Havupalo. Aika Media "julkaisi" vuoden 2012 kirjailijan, joka on opetusneuvos Jouko

Seurakuntaneuvos Valtter Luoto

Ruohomäki ja vuoden 2012 muusikko on Viktor Klimenko. Juhlapuheen piti seurakuntaneuvos Valtter Luoto. Luoto toi puheessa esille sen kuinka satavuotias herätysliike ei ole liikkeenä vielä kovinkaan vanha, mutta toivotavasti Helluntaiherätys on kuitenkin voinut kasvaa pois lapsenkapaloista täyteen miehuuteen. Herätysliike voi kokea kasvua samoin kuin yksilöuskovainenkin omassa elämässään. Tästä Paavali kirjoittaa 1. Korinttolaiskirjeessä luvussa 13. Toinen Jumalan Sanan kohta, jonka Luoto toi

JATKUU SIVULLA 12

Surematon suru – elämän JARRU OSA 5: SURU ERI TILANTEISSA

Tässä artikkeli-sarjassa tarkastellaan suruprosessia. Kuinka kulkea surevan rinnalla pimeään laakson poikki? Kuinka kantaa toinen toistemme taakkoja, lisäämättä niitä?

Yhtäkkinen läheisen kuolema on erityisen traumatisoiva. Ei ehtinyt valmistautua, eikä sanoa hyvästejä. Surija saattaa kokea menetyksen epätodellisenä, tunteetomuutta, häiritseviä mielikuvia ja painajaisia, erityisesti, jos kuolemaan liittyi jokin epäselvää, esim. itsemurhaepäilyä, lääkkeiden väärinkäyttöä, murha... Omaisen saattaa myös tuntea syyllisyyttä, "Jos vaan..." -ajattelua esiintyy: "Jos vaan en olisi antanut hänen mennä sinne. Jos vaan olisin ollut hänen kanssaan." Syyllisyyden käsittely on tärkeää ja auttajan tulee tukea surijaa antamaan anteeksi - myös itselleen Jumalan anteeksiantokyky on rajatonta mutta tunteentasolla tätäkään ei ole helppo omaksua surun keskellä. Vanhempansa menettänyt lapsi saattaa kokea, että vanhempi kuoli hänen vihaisen ajatuksensa takia, lapsensa menettänyt äiti tai isä saattaa kokea, että lapsi kuoli rangaistuksena heidän teoistaan tai tekemättä jättämisistään. Syyllisten etsiminen on myös tyypillistä ja

sairaalan henkilökunnasta, poliisista, jostakusta perheenjäsenestä saatetaan tehdä syntipukki. Joskus omaiset vetävät episodin oikeuteen, mutta koska oikeuskäsittelyt ovat tavallisesti pitkiä, surutyö ei tällöin pääse etenemään normaalisti. Joka istunnon jälkeen haavat revitään auki ja uudelleen traumatisoitumista tapahtuu myös systeemin takia.

Omaiset kokevat avuttomuuden tunteita laidasta laitaan, usein liittyen vihan tunteisiin. Vihan tunnekin on elimistön puolustusmekanismi. Sen sijaan, että käsittelee tunteen ja kokee sen, sen voi projisoida itse, toiseen ihmiseen tai Jumalaan. Vihastuminen muodostuu ongelmaksi, jos se muuttuu katkeruudeksi ja elämänmitaiseksi "oikeustaisteluksi".

Äkillisesti läheisensä menettänyt omaista saattaa vaivata kesken jääneet asiat, joita sanottiin, ei sanottu, ei ehditty selvittää. Surevalla omaisella on myös tarve ymmärtää mitä tapahtui ja miksi. Jumalasta voi tulla altavastaaja. Omaisensa äkillisesti menettänyt tarvitsee apua ja tukea välittömästi esim. heti onnettomuuden jälkeen.

Psyykkisen tornadon iskiessä, kun olemme sanattomia, emmekä osaa edes ru-

koilla, psalmeista voi löytyä jotain mikä kuulostaa siltä miltä tunteemme tuntuvat. Daavid lauloi psalmin 142 ollessaan luolassa, pimeässä, yksinäisyydessä, hämmennyksessä ja paetessaan henkensä hädässä: "...Hänelle minä kannan huoleni, hänelle kerron, mikä minua painaa. Voimani ovat lopussa, mutta sinä näet jokaisen askeleeni. Katso minua, niin näet, että olen vailla puoltajaa. Minulla ei ole turvapaikkaa, kukaan ei välitä siitä miten minun käy. Herra sinua minä huudan avukseni" (Ps. 142:2-5). Saamme huutaa kipumme julki. Ainakin Jumala kuulee.

Kun elämässä joudumme vedenjakajalle ja kun jäljelle jää vain Jumala, opimme tuntemaan Hänet. Jumala ei hylkää. "Kun kuljet vesien halki, minä olen sinun kanssasi, kun virtojen poikki, ne eivät tempaa sinua mukaansa, kun astut tulen lävitse, sinä et pala eikä liekki sinua polta" (Jes. 43:2). Voimme luottaa Jumalaan riippumatta siitä miten synkät olosuhteet meillä on. Hän kulkee kanssamme pimeään laakson poikki ja kestää tunteemme. Jobin kaikki kymmenen lasta, seitsemän poikaa ja kolme tytärtä kuolivat samassa onnettomuudessa. Hän menetti kaikki lapsensa ja sen seurauksena istui tuhkäläjässä, ros-ki-

en polttopaikassa, kaupungin ulkopuolella. Siihen aikaan tuhka oli surun merkki ja Jobin suru oli niin suuri, että hän tarvitsi kokonaisen tuhkäläjän. Silti Job takertuu viimeisillä voimillaan lupaukseen: "Mutta minä tiedän lunastajani elävän, ja viimeisenä hän on seisova multien päällä. Ja siten kuin tämä nahka on ylteni raastettu ja olen ruumiistani irti, saan minä nähdä Jumalan. Hänet olen minä näkevä apunani; minun silmäni saavat nähdä hänet - eikä vieraana" (Job 19:25-27). Ehkä sinäkin seisot parhaillaan elämäsi raunioilla? Istutko tuhkäläjässä? Tuntuuko sinustakin, että mitään ei ole jäljellä, ei ole mitään mistä alkaa rakentaa uutta? Tiedätkö, Lunastajasi elää! Mikään ei voi erottaa sinua Kristuksen rakkaudesta: "Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskako, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka?... Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme" (Room. 8:35-39). ...jatkuu...

HEIDI AHONEN MCKENDRICK

Perhe palsta

Smertsi Eljas Takkunen 14.4.1939 – 1.5.2012

Smertsi Eljas Takkunen syntyi vuonna 1939, täällä Leppävirralla, Alapihan Kartanossa. Hän oli maanviljelijä Eljas ja Katri Takkusen esikoinen. Smertsiä kutsuttiin Mertsiksi ja Mekaksi. Merts varttui maanviljelijänä ja oli tunnettu ahkerana nuorena miehenä työskennellessään Isänsä vierellä. Merts oli myös taitava hevostmies. Hänellä on kaksi nuorempaa siskoa, Ruut ja Eeva.

Merts kävi maamies- ja kotiteollisuuskoulun, ennen armeijaan menoa. Hänet tunnettiin hyvästä rakennustaidosta. Voimme nähdä vielä tänä päivänä hänen kädenjälkiään tässäkin rukoushuoneessa; penkkien, ovien, ikkunoiden ja tämän pulpetin muodossa.

Mertsillä oli kutsumus evankeliumintyöhön. Hän matkusti ympäri Suomea, varsinkin syrjäisessä Lapissa, evankelioimassa ja rakentamassa.

Merts oli luonteeltaan seikkailija, eikä mennyt kauan, kun hän ystävänsä Auliksen kanssa kävi rakentamassa rukoushuonetta Belgiassa. Hän tunsikin kutsumuksen lähetystyöhön ja muutti vuonna 1969 Lontooseen oppiakseen englantia ja teologiaa. Siellä hän tapasi kauniin, nuoren naisen nimeltään Anni. Hän rakastui ja kosi Annia – ja siirtä heidän kaunis rakkaustarinansa alkoi. Heidän häitään vietettiin tässä huoneessa vuonna 1970.

Mertsille ja Annille syntyi ensimmäinen lapsi, Maria, täällä Suomessa. Sitten he päättivät lähteä Kanadaan, jatkamaan englanninopintojaan ja etsimään uusia mahdollisuuksia lähetystyöhön – se oli taas uusi ”seikkailu”. Kohta Kanadaan tulon jälkeen heille syntyi Markus. Kuten aina, Merts otti pian osaa Sault Ste. Marien suomalaisen heluntiseurakunnan työhön. Vuonna 1974 Merts vei ensimmäisen kerran perheensä Afrikkaan. He menivät ensin Etiopiaan, missä hän rakensi kouluja ja klinikoita ja myös

saarnasi evankeliumia.

Merts kävi raamattukoulun Albertassa, Kanadassa. Tämän suoritettuaan, pastori Takkunen muutti perheensä kanssa Keniaan vuonna 1980 – missä hän jatkoi lähetystyötä monessa eri muodossa ja eri paikkakunnilla vuoteen 2003 asti, jolloin hän sairauden takia muutti Annin kanssa takaisin Suomeen.

Merts tunnettiin rohkeana ja näyn omaavana lähetystyöntekijänä. Hän muotoili ja suunnitteli työtään huomioimalla paikallisten seurakuntien kasvun ja tarpeet. Alkuaikoina hän työskenteli Pohjois-Kenian erämaassa, Turkana ja Pokot heimojen keskellä. Sitten häntä pyydettiin tukemaan uutta työtä Masai-maassa ja myöhemmin Korun raamattukoulua. Hän palasi Pohjois-Keniaan ja lopetti uransa Kapenguriassa, mistä käsin hän matkusti ympäri Keniaa opettamassa ja tukemassa saarnaajia ja kirkkojen vanhemmistoja.

Afrikan työn lisäksi, Merts ja Anni palvelivat myös Intiassa muutamien kuukauden. Kotimaan jaksoilla Merts oli vastuussa suomalaisista seurakunnista Sault Ste. Mariessa ja Calgarissa, Kanadassa.

Merts ja Anni muuttivat takaisin tänne Leppävirralla vuonna 2004 – kotiin, jonka hän oli isänsä kanssa rakentanut 50 vuotta aikaisemmin. Merts oli sairastunut Alzheimerin tautiin, joka pienen osan kerrallaan vei häntä pois kuolemaansa saakka, 1. toukokuuta 2012. Mutta vaikka kuinka sairaana, Isä ei koskaan menettänyt persoonallisuuttaan ja sitä sisäistä yhteyttä Herransa kanssa.

Merts eli rikkaan ja täyden elämän. Hänellä oli rakastava perhe ja läheinen ystäväpiiri, joka kattoi eri mantereita, kulttuureita ja sukupolvia. Uhri, minkä hän joutui antamaan oli, kun lapset jo nuorena täytyi lähettää sisäoppilaitokseen, koska läheisyydessä ei ollut kouluja. Mutta näissäkin vaiheissa, pitkien välimatkojen takaa, hän pystyi

näyttämään rakkautta, luottamusta ja luomaan turvallisuuden tunnetta perheelleen.

Merts tunnetaan monista piirteistä. Hän oli ystävällinen ja helläsydäminen, antelias, rakastava ja kärsivällinen ja hänellä oli rohkaisijan lahja. Hänen poikaanaan minulle oli tärkeää hänen täydellinen luottamuksensa. Nämä piirteet ovat meille, perheelle ja ystäville esimerkki ja haaste.

Tänään me hautaamme Mertsin, Meka, Isä, Paappa. Häntä jäävät suremaan hänen ikuisesti rakastava vaimonsa, ystävä ja seikkailu-kaveri Anni; lapset Maria ja Markus ja heidän puolisonsa Shep ja Lindsay; neljä lastenlasta, Kristian, Jet, Matias, ja Jaiden (jokainen heistä on siunattu tässä rukoushuoneessa). Tänään me juhlimme hänen elämänsä, muistoa, perinnettä ja erikoisesti sitä perillesaapumisen iloa.

Tiedämme, että hän on jo saanut kuulla Jumaltaan nämä sanat: *”Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija.”*

Rakkaasti Anni,
Maria, Shep, Kristian & Matias
Markus, Lindsay, Jet & Jaiden

Kirjoitus: Markuksen puhe Isänsä hautajaisissa 17.5.2012

Siiri and Reino Vesa

Reino Vesa, a surviving WWII veteran, turns 90 on June 30th. It is a good age to reach, considering he not only fought proudly to keep Finland free. He also has the bullet wounds to prove it! He has even been decorated by a thankful Nation. On the outside, he appears to be a quiet, unassuming man, but his life has had it's share of adventures.

Reino was born in picturesque Ikaalinen. After his service to his country, he married Siiri Ojala, the girl of his dreams. With dogged determination, he pursued the vivacious beauty until she gave in and married the serious ”soldier boy”.

After the war, economic times were hard in Finland. Everyone pulled toget-

her to pay off the national war debt, and everyone went without. However, the hard working couple was still able to build their dream home near Tampere and complete it lovingly with a girl and a boy. They had achieved ”the dream” of any family, in any country.

Yet ...Reino wanted more for his children. Maybe the war wounds went deeper than just the physical scars that showed. He developed a desire to immigrate to Canada. It became his dream to move his family there.

In 1959, already in his mid-30's and not knowing any English, he shepherded his little family away from that familiar life in Finland to begin its new immigrant life in Winnipeg, Manitoba. Siiri's sister, Salme, (my mother) had immigrated to Canada the year before, so at least there was a warm welcome for them at the airport. I can't say that I remember their actual arrival. I was only five, but I do remember the excitement of having my fun loving Siiri-täti and my cousins to play with. As for my uncle Reino, well, I was a little afraid of him. I now know that he absolutely loves kids and would have had a houseful, if possible. But to a five year old, he was an intimidating looking man with a low growl

in his voice.

The Vesas soon became proud Canadians and even had the 'Canadian baby' to complete their family. They still kept their Finnish roots and love for Suomi alive in their household. Life should have been perfect, but my uncle Reino was still searching for something more. This wanting more had everything to do with his traditional spiritual life. The 70's were a time of revival and he began to listen to various Finnish preachers who proclaimed that it wasn't enough to just believe in God; you had to be born again.

I was attending Bible College around this time and I knew my uncle was uncomfortable with a lot of religious talk. I don't remember us having long chats about my faith or my Uncle's faith. He knew I was a "born again" believer and we left it at that. While visiting them on a weekend break from college, he motioned me to a place where we could talk privately. I remember how he quietly closed the door and turned to me with tears, yet, still smiling, he announced: "I've asked Jesus into my heart." Then his grin became a mile wide! He was giddy happy and I remember hugging him so hard that I got a crick in my neck! Wow, my stoic Uncle Reino got saved! He had

always been a God fearing man, respecting the religious workings of his church, but when he finally understood the personal salvation that comes in knowing Jesus Christ, he became a changed man.

After sharing his conversion story, his very next words were: "Now we have to pray for Siiri." The Lord heard that prayer and Siiri came to know Jesus Christ as her Saviour too. The Vesa home became "the place" for tired travelers to stop and rest. Reino went to Finland for a three-week Bible course and they held Bible studies for many years in their George Suttie Bay home in Winnipeg.

The Finnish soldier boy has slowed down considerably in these last years. He still has a warm smile for company and loves to have the kids visit (3 children, 7 grandchildren, 5 great-grandchildren), but he doesn't like to go far from his recliner where he snoozes, as life goes on around him. But ONE DAY, he will lay aside the mortal and put on immortality. Until then, we, his family and friends, thank the Lord for his 90 years and we bless him. Happy Birthday Reino-Setä!

SAIJA PARTHENAIS

YHTEYSHENKILÖ INFO

Reino Partanen
1269 Forestwood Dr.
Mississauga, ON L5C 1J2
Puh. 905-896-0418
sirpar@rogers.com

Anna Annala
53 Shamrock Ave.
South Porcupine ON
P0N 1H0
705.235.9523
aviisi2000@yahoo.ca

Seija Sippola
9827 Palishall Rd. SW
Calgary, AB T2V 3T4
Puh. .281.7082
ssippola@shaw.ca

Pentti ja Airi Virtanen
109-920 Saskatoon Road
Kelowna BC
V1X 7P8
250.868.8309

May Adair
58 Mill Ranch Rd.
Naselle, WA 98638
Puh. 306.484.3401
madair@westnet

Marja-Liisa Raatikainen
214 Carl Ave,
Thunder Bay, ON
P7B 4Z7
mlraatikainen@gmail.com

Sinikka Martikkala
5110 Tilton Lake Rd.
Sudbury, ON P3G 1P2
Puh. 705.522.2394
s_r_martikkala@yahoo.ca

Liisa Liedes
163 River St. #1
Fitchburg, MA 01420-3025 USA
Puh. 978.343.9659

Eila Hyvarinen
9774 S. Midway Rd.
Daffer MI 49715 USA
Puh. 906.248.6610

Sinikka Lukkarinen
P.O. Box 103,
Broadview, SK S0G 0K0
Puh. 306.696.2253

Airi Tomminen
317-900 Tolmie Ave.
Victoria, BC V8X 3W6
Puh. 250.381.2418
tomminen@shaw.ca

Antti Rahko
c/o Finnish Church
1510 High Ridge Rd.
Florida, USA 33461
Puh. 561.254.8590

Paavo Wiitasalo
1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604.734.5972
wiitasalo@shaw.ca

Reijo Metsälä
Velhontie 2 G 58
48350 Kotka
Finland, Europe
0445552506

Lahjoitukset ovat tervetulleita!

Royal-pankin asiakkailla on mahdollisuus käyttää suoraa tilillepanoa, mikäli sinulla on online-yhteys pankkiin. Ota yhteyttä toimistoon, jos olet kiinnostunut.

Donations are Welcome!

For Royal Bank customers who do on-line banking, it is possible to use the direct deposit option. Contact us if you are interested.
editor@todistaja.com
604.321.0555

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church
Pastorit: Finnish: **Veikko Aro-Panula** 705 522-2164
English: **Markus Rukkila** 705 920 9818
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 E-mail: siion@vianet.ca
Web sivu. http://siion.blogspot.com
Su • **Aamukokous** klo 10.00
• **English Service** klo 12.00
To • **Sana ja rukous** klo 19.00
Radio-ohjelmat: Sudbury La. klo 8.30 - 95.5FM.
Su. klo 7.30 - 98.9 FM. Timmins Su. klo 7.30 - 104.1FM.
Puhelinsana (705) 522-5540

TERVETULOA WELCOME

South Porcupine, Ontario

South Porcupinen Saalem-seurakunta

Finnish Pentecostal Church

199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh/Fax (705) 235-5025
aviisi2000@yahoo.ca

Su • klo 7:30 Radiolähetys Chapleau 95.9 FM, Hearst 92.9 FM, Kapuskasing 83.7 FM, Sudbury 98.9 FM, Timmins 104.1 FM
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti
Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal church
891 peoples rd,
Sault Ste Marie, ON, P6C3W1

Puh & Fax: 705-2538383 Sähköposti: finnchurch@gmail.com
Pastori Veli-Matti Suoperä 705-5423945 www.finnishchurch.com

Sunnuntaisin
Klo 10:00 am English Worship service
Nursery & Kids church
Klo 11:30 am Aamukokous
Keskiviikkoisin Klo 7pm Sana & Rukous
Torstaisin Klo 7pm Times of refreshing

Puhelinhartaus numerosta 705-253-2427

Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: "Menkäämme Herran huoneeseen".

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista **Liisa Liedes**
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. 978-343-9659
Rukouskokoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Lake Worth, Florida

KOTIKIRKKO

All Nations Church

1510 High Ridge Rd, Lake Worth FL 33461, USA

Pastori **Petri Kosonen**
(561) 252-5355

Perhepastori **Esa Ontermä**
(863) 414-0936

Puh/fax kirkolle: (561) 533-5716
Juhani Waarna (561) 319-4333

Puhelinsana 24 h: (561) 585-1110 Sähköposti:
info@kotikirkko.us Internet-kotisivu: www.kotikirkko.us

Su klo 10:00 am English Worship Service
klo 6:00 pm Iltakirkko
Ke klo 7:00 pm Prayer Meeting
klo 7:00 pm Youth
To klo 7:00 pm Sanan ja rukouksen ilta
Su klo 9:00 am Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset"
asemalta WPBR 1340AM

Toronto, Ontario

Saalem

bayview
family church

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale, ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori **Paavo Korpela** Puh. (416) 733-0854
Pastor **Darren Godfrey** Tel. (416) 733-0854
Internet-kotisivu. www.saalem.org

Su * Bayview Family church service 9:30
Aamukokous suomenkielinen 11:00
Ti * Päivärukoushetki 11:00
To * Sana ja Rukous 19:30
Pe * Nuorisoiita / Youth meeting 19:30
Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

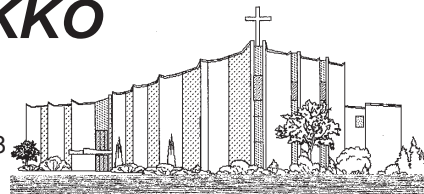
Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta

Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604 325-5414

Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Riku Tuppurainen** 604 325-5414
Jarno Karjanlahti 604 431-7400

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00
Sun • English Service & Sunday School 11:15 am
To • Rukousta ja Raamattua klo 11:00
Fri • Youth meeting 7:30 pm

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418
Joka toinen keskiviikko klo 13 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E. Calgary, Alberta T2A 5S2
403-248-9907 e-mail: heinikainen@shaw.ca
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 0K0

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1

Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587

e-mail: saalem@shaw.ca • Puhelinhartaus: (807) 767-7875

Pastori **Marko Selkoma** (807) 767-6927
Pekka Perho (807) 768-3680

Su • klo 10:00 Aamukokous
Sunday • 11:45 Family Celebration & Kids Church
Su • klo 18:00 Iltakokous kerran kuukaudessa
Ti • klo 11:00 Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00 Sana & rukous
To • klo 13:00 Eläkeläiset joka toinen viikko
Thursday ABLAZE Worship, word & ministry
Friday • 8:00 pm Highway Youth
Radiolähetys Su • klo 5:45 asemalla 91.5FM ja klo 7.00 asemalla103.5/104.5FM • Internet-kotisivu: www.saalem.com

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

A Church In Pangnirtung, Nunuvat

CONTINUED FROM PAGE 7

terminal was pastor Etelu Aningmiug. He had invited us through the Arctic Missions to come and help out in the church, hoping that we could stay for a longer period. He wanted to go to Iqaluit to be with his new wife who was living there. It was Sunday afternoon and the service started late in the afternoon. For those who have ever been to a native church, you know that the people go to the church expecting God to be there. The service is majestic. Both young and old rise, lift their hands and worship God in praise. There is no need to tone down the worship, it comes from the heart. The building is not really the church, the people are, but it's difficult to hold services without a building. John Spilleneer, founder of Arctic Missions, told how he would sometimes preach in an igloo. The results were the same. The Inuit came to know Christ as their Saviour, and now throughout the Canadian north there are many strong spirit filled believers.

Personal contact is still the best way of touching the people's lives. Aino, with her outgoing personality, made friends easily with those with whom she came in contact. Meeting a young mother on the street, she was invited to come and enjoy a cup of coffee. Most of the Inuit were able to understand English, but all the services were translated into Inuktitut. It is said that the Inuit

language is very difficult to learn, probably harder than Finnish. When an Inuit asks for prayer, he or she expects God to hear the prayers and answer. Many are the

translating the service, praised God for answering her prayer. She had greatly longed for warm, raw meat to eat. Her son went hunting and brought back a live

Aulis and Aino Manninen

Pangnirtung Church dedication 2002

testimonies how God has answered their prayers. One testimony that remains in my mind is how this one elegant lady, who was

bird which she cut open, and she ate the still beating heart. How she praised God for supplying her this feast.

Churches, that is the buildings, are built by the labour of people. Plans, permits, material and labour all play a part. Material had been purchased and shipped by boat. Plans had been drawn and permits were requested from the village. Everything seemed to be flowing smoothly. Ten men, mainly from down south, flew up and were eager to build. On day one, John Spilleneer informed us that the permit was not quite ready, but should come the next day. After five days of waiting, it was quite clear that the village was not going to issue a permit. The reason was not clear at that time and even the official responsible decided it was an opportune time to take a long hunting trip... Ten discouraged men and one Missions Director flew back home.

The next summer, I got a call from Cliff, one of the men who had gone north the previous summer, saying to me: "Get

Simeonie in his office 2010

Simeonie when he was 15 years

was an important officer in the village. We asked him about the building of the church some ten years earlier and why it was so hard to get a permit. He related what happened. The village council at that time had decided not to issue a permit for a new church

Pastor Etelu, Inuit and Aulis Manninen

your tools ready, the permits are in place, we're heading north in a couple of days." I happened to ask: "How many are going?" The reply was: "Me and you and a new director who had broken his ankle during the winter." Despite many setbacks, such as all the roofs trusses coming down during a storm, the building rose up. The winds are so fierce that many of the older houses are tied down with cables so they won't blow away. When the local Inuit and others from surrounding communities saw the church building rising, they all gave their support. In a few months a new building was standing.

Now, back to the story of Simeonie. When Aino and I were in Pangnirtung, we went to meet him in his office. He had studied much after he left Ottawa, and

as one already existed, although for a different denomination. But Simeonie, who was already a respected community leader at that time, stood up before the council and stated that they have no right to deny a permit. His word was so influential that a permit was issued. He attended Woodvale Pentecostal Church in Ottawa with us. He took an active part in the youth work and God was able to speak to his tender heart and make a life long impact on him. God blesses him even today. The church building stands as a witness that God is in control. His purposes will come to pass.

AULIS AND AINO MANNINEN

Juhannuskonferenssi 2012

JATKOJA SIVULTA 9

esille, on Efesolaiskirjen 4:11-16. Luoto kertoi kuinka Efesolaiskirjeen kohta on sanoma tämän päivän 100-vuotiaalle Helluntaiherätykselle. Luoto käsitteli kasvuun liittyviä asioita isällisellä otteella, jota oli mukava kuunnella. Tilaisuuden päätöspuheen piti Martti Kallionpää. Musiikissa palveli Silta-kuoro, johtajana Jukka-Pekka Kuokkanen, yksinlaulussa Lasse Heimonen ja Viktor Klimenko. Soittokunta saimme myös kuulla juhlassa.

Monenlaista ohjelmaa oli juhannusjuhilla esillä, unohtamatta missioteltan näyttelyitä, niin lähetystyön kuin kotimaankin peltosaroilta. Uskon, että monet saivat lähteä virvoittuneina Keuruulta kotiin, vieden mukanaan omaan arkeensa uusia eväitä ja

toimintatapoja. Hienointa olisi, jos me jok'ikinen Jumalan lapsi, olisimme saaneet sellaisen pistoksen taivaasta tänä juhannuksena, että lähtisimme levittämään Jumalan Sanaa niin kuin eräs suuren talon emäntä, josta Jarmo Makkonen mainitsi puheessaan Raamattuopiston 60-vuotisjuhlassa. Tuolle talon emännälle selvisi Raamattua lukiessaan se tosiasia, että uskomalla Jeesukseen hän pelastuu. Siitäkös innostuneena hän otti raamattunsa ja meni naapurin rouvan luokse ja kysyi, oletko sinä huomannut, että pelastuakseen ihmisen tarvitsee vain uskoa Jeesukseen. Pian emäntä oli kiertänyt kylän jokaisen kodin ja kertonut kaikille tämän suuren ilosanoman.

REIJO METSÄLÄ